

Á. A se nem tetszik nekem.

Z. No hát még ögyet mondok. Állítsuk ki a muszka seregöt, mög a magyar osztrák seregöt ögy-mással szömbö. De minék előtte a kérdés állva maradással vagy elszaladással eldöntetnék, husz tag kívánjon szömélyös szavazást, s elnök tögye föl a kérdést a katonák előtt: lögyön e háboru, vagy nem? Fogadom, hogy többségünk lösz mind a két hadsereg-nél, hogy „nem“

Z. Nem menik megprobalnyi. Hat ha saját magunk serege leszavaz benünket.

Á. Igen ám; de előtte való nap a Deáklklubban eresztjük őket körösztült.

Á. Mar így jo lesz!

KÖZÖNYT KÖZÖNYNYEL.

Sardou bohózata 3 felvonásban.

Francia eredetiből magyar eredetire fordította

DON PEDRÓ BAJUSZKÁDÓ.

SZEMÉLYEK:

Herr von Aron y Kom	Barcellona ura.
Mme Felequi, leánya	Donna Diana.
Chevalier Martin de petit et grand Lendva .	Don Carlos.
Cheval. Nadáj	Bearue.
Cheval. Emerigó Veszpukesió Grandó	Fox.
Cheval. Colomandurosz de Lieu Mercredi . .	Polilla.
Mlle Jolie del' Isleboeage	Puck.
Két urhölgy.	

I. Felvonás.

(Herr von Aron y Kom. Mme Felequi. Salon.)

Herr von. Leányom, hallá hirét Moretónak?

Mme F. Nem én, uram. Mért kérdezi, uram?

Herr von. Azért leányom, mert az egy bolondos Spanyol író volt, ki azon bolondot Követte el, hogy két száz év előtt Meghalt, — s egy vigjátékot írt.

Mme F. S miről?

Herr von. Közlönyt közlönynyel volt a czíme, és A Borszemjankó harczol ebben a Reformmal, hogy melyik szolgálja vajjon Önzetlenebbül a hazát? S midőn Lerágtak egymásról minden becsületet, Oly épen néznek ki, ép' mint előbb...

Mme F. Valószínűtlen idea. Mert hiszen Hogy ők egymással harcra keljenek, Az anyyi, mint ha holló üldöz hollót. Hagyjuk is ezt; ualmas tárgy nagyon. A kedves Sardou bezzeg nem így ír! Azért ohajtanám, öt játsszuk inkább.

Herr von. E ben. Ép itt sétál Márton lovag, Ki oly udvarjas, mint védszentje hajdan, S mindent megosztzni kész akárkivel. Fogadd szívélylvel udvarlásait.

Mme F. Tréfálsz atyám. Hiszen tudod, hogy én A férfit mindig szívből gyűlölém.

Herr von. Leányom, ön feledni látszik azt, Hogy nem Moretót játsszuk, ámde Sardout Kívánata szerint. Tehát közömbös, Tartózkodó modort ne öltöön, édes.

Mme F. Vous avez raison. És most öltözni térek. Ily öltönyben el nem fogadhatok. Két óra mulva kész lesz toilettem, (Csinos kis felvonás-köz léssen addig.) Termünkben várhat engem a lovag. És most ereszszek le a cortinát. (El.)

II. Felvonás.

(Herr von. Mme Felequi. Chv. de petit et grand Lendva. Később Polilla.)

Chv. Martin. (Egyenesen a nő lábaihoz hinti magát, s elkezd könyv nélkül, szembehunyva.)

Im itt áll előttem

Szép hölgy, egy him Fernánd.

Ird alá szívemnek

A szerelmi fermánt.

Támogasd reményim,

Mint Fuád a portát,

Avagy mérget iszik

Kedvesed, lánczhorttát!

Mme F. Juj, be édes! Folytassa kérem.

Chv. Martin. Mint a török divánja

A háborut kívánja:

Szívem ép' ugy kívánja

Szerelmed, oh Diánya!

Mme F. Juj, ez még édesb. Folytassa, könyörgök.

Chv. Martin. Oh mondd előbb, viszonozod é szerelmem?

Mme F. Ez más kérdés. Én közömbös vagyok.

Polilla. (Belép.) Szervusz közönség. Hogy vagy? A művész.

Sohsem confident, csak leereszkedő.

Azért hát szervusz. Szervusz Marcsi tejs.

Te Castor vagy, én Pollucillód lészek.

Tetszel nekem. Miben segítsek, mondtsza.

Chv. Martin. E nő kegyetlen, nem akar szeretni.

Közömbös hozzám.

Polilla. Légy te is közömbös,

Meglásd hidegséged gyulasztja lángra.

Szolgája asszonyom. Bátor vagyok

Magam bemutatni.

Mme F. S ki ön uram?

Polilla. S ön rám néz, és ön nem találja ki?

Hát nem látja hogy — Patyolat vagyok!

Mme F. Mivel szolgálhatok?

Polilla. Azért jövök,
Hogy önnek sajnálkozva kijelentsem,
Miként csak tréfát üze Marczy önnel.

Mme F. Hogyan lovag? Ön engem nem szeret?

Polilla. Mondd gyorsan, hogy közömbös vagy te is.

Chv. Martin. Igen Madame, én semleges vagyok!

Mme F. Hah! ő tehát csak gunyt üzött velem!

(Elájul. Polilla otkolonyt tart orra alá. Chv. Martin triumfál.)

Polilla. Ember vagy Márton. Jól viseléd magad.

Csak légy kitartóan hideg, s te győztél!

III. Felvonás.

(Mind).

Mme F. Nos, hölgyeim, atyám akarja, hogy
Férjet válasszszak. Ámde én csupán
Ahoz megyek, ki hidegségemet
Megtörni képes.

Két hölgy. Mi hozzá megyünk
A három kérő közül bármelyikhez.
Mert a pártánál jobb a főkötő.

Herr von. Kezdjék a lovagok hát udvarlások.

Chv. Grando. (Gitároz.)

Bimbajában los caposta,
Virágzásba hő nyár hozta.
Szerelem nyarátul földből
Szivem is kikelt, és zöldül...

Polilla. Ha eltakarnád is lovag, szerelmed:
Mozdulatid, s tartásod azt mutatják,
Zavarodásig hogy beléboboltál.

Mme F. Mily édesek ez ifju bókjai!
S mily hízlegön tudja elmondani!
De halljuk most a második trubadurt!

Chv. Nadáj. (Gitároz.)

Nincs Palaestinában héber,
Talján országban kucséber,
Firtlimágnás közt tóngéber,
Aki, mint én, — nincs kivétel, —
Szerelemben voln' oly éber,
Praktik, s éber.

S szemben önnel drága donna,
Mintha egy constrictor volna,
Csepp erőm sincs, szép madonna!
Ah! Szerelmem kevés vóna
Mégmérni száz angol tonna!
Drága donna!

Mind. (Taps viharral s koszorúkkal halmozzák el.)

Polilla. Én el vagyok ragadva. Így maga
A manchai lovag sem énekel
Dulceinea dicsőjtése végett,
Fején savóturós sisakkal.

Mme F. S mily szép

Hasonlat, engem oly vonzónak, és
Elragadónak festeni, minő

Csupán egy boa constrictor lehet,
Mely három majmot, s egy orrszarvut falt fel!
Patyolat ur, kérem az otkolonyját!

Polilla. No Marczikám, ha kell a marczipán,
Ideje volna rákezdeni tán!

Mme F. Oly szépeket, s szépen adva elő,
Guitározott fülembe a két dalnok,
Hogy önre egész kíváncsivá tevének,
Ha ilyen illatos virágnyelv lesz e
Tolmácsa érzeménynek.

Polilla. No, hallod,
Ő azt hiszi, csak tettetéd magad
Közömbösnek! Kezdj rá egy görbe nótát.

Mlle Jolie. Patyolat lelkem, Don Carlost beszéld rá,
Hogy mindent elkövessen Dianáért,
Mert eddig együnk sem mehet ám férjhez!

Polilla. Ej ej, kis hamis! ugy szökdécsel egyre,
Mintha Robin pajtás voln' és nem Laura
A szobalány! — Legyen tehát. Ha Carlos
Menyegzőjét Dianával megtartja,
Elveszlek. Jó lesz?

Mlle Jolie. Jó, hozzá megyek.

Polilla. Csak kérlek kissé kevesebbet szökdécselj!

Mme F. Don Carlos, kezdje el hát énekét.

Chv. Martin. (Gitároz.)

Széles e világon találnál e hatot,
Jó erkölcsü jámbor asszonyi állatot,
Kinek a kőczkája hogy ne vetne vakot,
Pücsök kereplésén ne jádzana fakot...

Polilla. Jól volt, Don Carlos. Pompásan czitáltál.
Nézd, nézd, hatása nem maradhatott el!

Herr von. Nos hát, leányom, melyik nyéré szived meg?

Mme F. Ez a hidegség Marczy résziről
Annyira felboszanta engemet,
Hogy bosszúból kezem neki adom,
S ha engem ő eddig szekirozott,
Legyen csak meg a lakzi, tudom isten
Fordul a koczka! (Chv. Martin boldogan siet
kézsókra).

Herr von. És ti, két lovag,
Kárpótolást keressetek e két hölgy
Szép szemeiben. (Megtörténik.)

Polilla. És én jó uram!
Sorsom Puck czimborához kapcsolom.
(Megtörténik.)

Mind. (Készülnek a négyes menyegzőre.)

E p i l o g u s.

Polilla. Ezen vigjátékot spanyol kaballéro
Irta, amig birta bizonyos Morétó.
Zenéjét szépen nem, kontárkodva meister
Prikolics cselekvé meg, oder wie heist er?
Szörnyü, ezen szinmű hogyha megbukik. Nem
Mi vagyunk az oka, igyekvénk pediglen,
Hogy a nagy közönség jutalmazza füttyyel
(Felhagyva tapsokkal). Minthogy ezen üggyel
Sokan nincsenek még tisztában, köztük mi
Szinjátsszók, el akartuk a sorsát dütni.
El is düttök rosra; nem ellenben jóra. —
És most szép álmokat! a kiindulóra
Huzzon rá a kocsis! a fiakkerlóra
Ráfér az ostornyél, akár a tinóra!
Adjé! Másnap estig kinek füle dobja
Fájni szokott, az mind ide hozni szokja.
Aki ide jön: mindazt kinozza inláz,
Bárha kutyabaja. Okozza a szinház.

V a g y :

Ezen vigjátékot spanyol kaballéro
Irta amig birta; bizonyos Morétó.
Zenéjét szépen, nem kontárkodva meister
Prikolics cselekvé meg, oder wie heist er?
Szörnyü ezen szinmű. Hogyha megbukik, nem
Mi vagyunk az oka, igyekvénk pediglen,
Hogy a nagy közönség jutalmazza (füttyyel
Felhagyva) tapsokkal. Minthogy ezen üggyel
Sokan nincsenek még tisztában, köztük, mi
Szinjátsszók el akar-tuk a sorsát dütni.
El is düttök, rosra nem; ellenben jóra. —
És most szép álmokat a kiindulóra!
Huzzon rá a kocsis a fiakker lóra!
Ráfér az ostornyél, akár a tinóra!
Adjé másnap estig! Kinek füledobja
Fájni szokott, az mind ide hozni szokja.
Aki ide jön: mindazt kinozza inláz
Bár: ha kutyabaja, okozza a szinház!

VÉGE.

Napoleon.

Napoleon nagyon beteg,
Azt beszélik szerteszéjjel.
Ha beteg is, én nem feltem:
Hej, mert a rosz pénz nem vész el!

Darázs.

A vörös ökör.

— Igaz történet. —

Végre nem állhatta Ságár András uram, hogy
bormérése minden czégér nélkül álljon, és hogy e
miatt utszéli koresma gyanánt tekintsek; miért is
elhatározta, hogy festőre bizza a homlokzatnak illendő
jeligével ellátását.

Meg is alkudott a festővel, utasítván apróra,
hogy a czím „A vörös ökör“ legyen. És más nap
reggelre csakugyan ott tehenkedett az ökör az egyik
ajtó felen, vastagon hordozván tagjain a czinóbert,
melyet a maestro cseppet sem kimélt művészi ihle-
tében, mig az ajtó felett öklömnyi betűkkel ütögette
ki az olvasó szemeit e két sor:

SÁGÁR ANDRÁS

Vörös Ökör.

Ságár uram önéretét a kipukkanásig dagasz-
totta a vörös ökör ékes vörössége. Kora hajnalban
kiállt ajtaja elé, rágyujtott óriási tajtpipájára, s két
öklét csipejére támasztva, kevélyen fujta a füstöt
agyarai közül.

Azonban nem azért kelt föl a nap ilyen jókor,
hogy Ságár uram komája is föl ne kelt volna. Ságár
uram komája sem azért kelt föl ilyen jókor, hogy a
koresmába ne ment volna.

Igy történt, hogy amint ott feszit az egyik
koma, a másik eléje botorkázik, s amint a szörnyü
állatot megpillantja, s a feliratot elolvassa, végignéz
az egyik komán a másik, s tenyerébe helyezvén a
nasát, el kezd teli torokból hahotázni a kevélykedő
szeme közé.

— Hahahaha! hahahaha! Mi az ördög az koma,
a falon? Hahaha! Hogy tudott ilyen bolondot pin-
gálta'ni becsületes házára? Haha! Hiszen az a gazem-
ber piktor világosan kiírta, hogy a koma vörös
ökör! Ha!

Ságár uramat a guta környékezte az észrevé-
telre. Ilyen csufszágnak esni rajta, mikor legédesdedebb
álmokba van elmerülve nagysága felett!

— Azért nem illendő az ember szeme közzé
nevetni. Förmédt komájára, mi alatt elolvasta az
incriminált czég feliratot. S rögtön hívatta a festőt,
s irgalmatlanul rápörgölt ostobaságáért, egyszersmind
megparancsolva, hogy estvére ki legyen reparálva
a két sor.

Estve ismét ott állott Ságár uram az ajtóban
fumigálva a világot, s gondolva magában: — most
gyere, adta kritikusa, tudom nem találsz kifogást!

És csakugyan, nem azért ment le a nap alkonykor, hogy ilyenkor a Ságár uram komája is nyugodni ne tért volna; de nem is azért szokott ő estve jókor haza felé botorkálni, hogy előbb még egyet ne igyék a koresmában.

Igy történt, hogy mikor Ságár uram elfogadásra készen várta megjelenését, mint a hold világ bukkant fel a koma képe, s a kijavított feliratot elolvastván, csakugy mint tegnap homéroszi kacajra gömbölyité malitiosus ábrázatát, már messziről kiabálva:

— Hahahaha! Hát már megint bolonddá tartotta komámat a piktor!

A pipa, féltében, hogy a koma fejéhez repítettik, hirtelen kialudt Ságár uram szájában, amint magánkívül felelt vissza a kötekedőnek:

— Most is tud még *kend* gáncsolni a czégrében? De nevesse *kend* a születése napját, ne az én czégrémet, vagy különben. . . .

— Csendesüljön koma, csendesüljön; cs'titá Ságárt a komája. A piktor szidja, a piktor, ne engem. Nézze, mit irt ide megint.

Ságár András önkénytelen felnézett az ajtó fölé; de mennyire elhült benne a vér, amint elolvasta a csufondásos új feliratot:

Vörös Ökör

SÁGÁR ANDRÁS

— Hü, aki felmarkolta a mázolóját! Tört ki belőle az áldás. Engem így csuffá tenni! Majd megtanítom én pemzlit nyalni! Tudom festéket török hátán a gazembernek!

Azzal kergette a cselédeit a festő után.

Félóra mulva előtte állott a jámbor. Nem tudott az egész dologból semmit; világért sem tette rossz akaratból amit tett. Ő csak azt hajtotta végre, amit a vendéglős ur parancsolt. Szegény! ijedtében még is majd a föld alá bujt. Meg is ígérte, hogy ő hibátlanul fog bármit festeni, csak Ságár uram saját maga diktálja neki.

De e kívánság nem volt ám tréfa. A koma egész másnap reggelig álmatlanul forgolódott ágyán, míg az első napsugárral koponyájába is megjött a világosság; s örömeiben magán kívül ugrott a szoba közepére. Tudta már, hogyan lesz kikerülve a felirat rettentő félremagyaráztatása.

A csomó meg volt oldva. És mily egyszerűen!

Egyszerűbben annál az ÉS-nél, melynek fölfedezése által Magyarország független állammá lett Ausztriától. Egyszerűbben, mert Ságár uram felfedezése egyetlen betüből, egy „a” betüből állott.

— Hol a piktor? Hivjátok elő! parancsolta a cselédeknek örömtől sugározva. Kedves barátom, siess, ne tégy egyebet, csak mázolj egy „a” betűt a vörös ökör elé. Akkor világosan fogja tudni minden ember, hogy nem reám szól a vörös ökör. Hanem siess

S hét órára olvasható volt a koresma fölött:

A vörös ökör

SÁGÁR ANDRÁS.

— Most már csakugyan jöhet az akadémikusok koma. Nem fog semmi nevetni valót találni!

No hát, hét óra után pontosan megjelent a koma, s pontosan fogta a hasát nevéttében. Most már nem tudott semmit mondani, csak nevetett éktelenül, hahotázva. S a mi legborzasztóbb, megnépesült az utca, s mindenki megállt a vörös ökrön nevetni. Ságár uramat a verejték lepte el; rögtön bemeszeltette a feliratot, s felcseréltette a két sort a festővel:

SÁGÁR ANDRÁS

A vörös ökör.

S mikor ez sem használt, mikor látta komáját, s az egész világot délután is rajta nevetni, akkor végső kétségbeesésében még egyszer kiigazította a feliratot:

SÁGÁR ANDRÁS

A vörös ökör-höz.

.....
Vége van!

Daczára a javításnak, háza előtt nevet a közőnség, még egethasgatóbban, mint előbb.

Csakugyan kétségbe ejtő helyzet. Hanem Ságár uram még egy legeslegutolsó próbát lett, hogy a két sor nevétséges értelmét helyreüthesse, s a festő gyors pamacs alatt, gyorsan változott meg az értelem:

A vörös ökörhöz

SÁGÁR ANDRÁS.

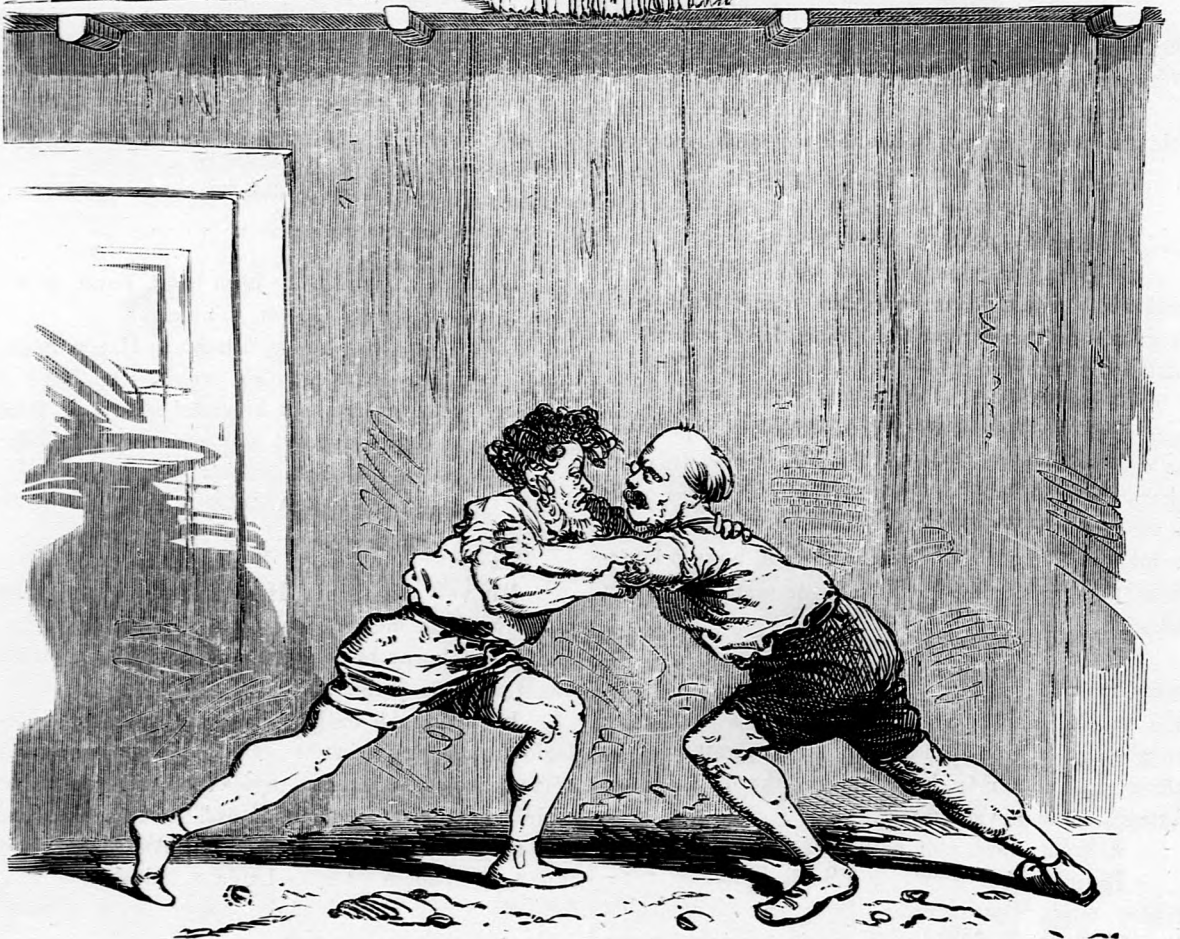
.....
Az értelem változott, de nem a hahota.

Mit volt mit tenni? Hogy komája, és a nagy világ gunyjától meneküljön, fogta a meszelőt, s egyszer mindenkorra bemeszeltte mind a feliratot, mind magát a vörös ökröt.

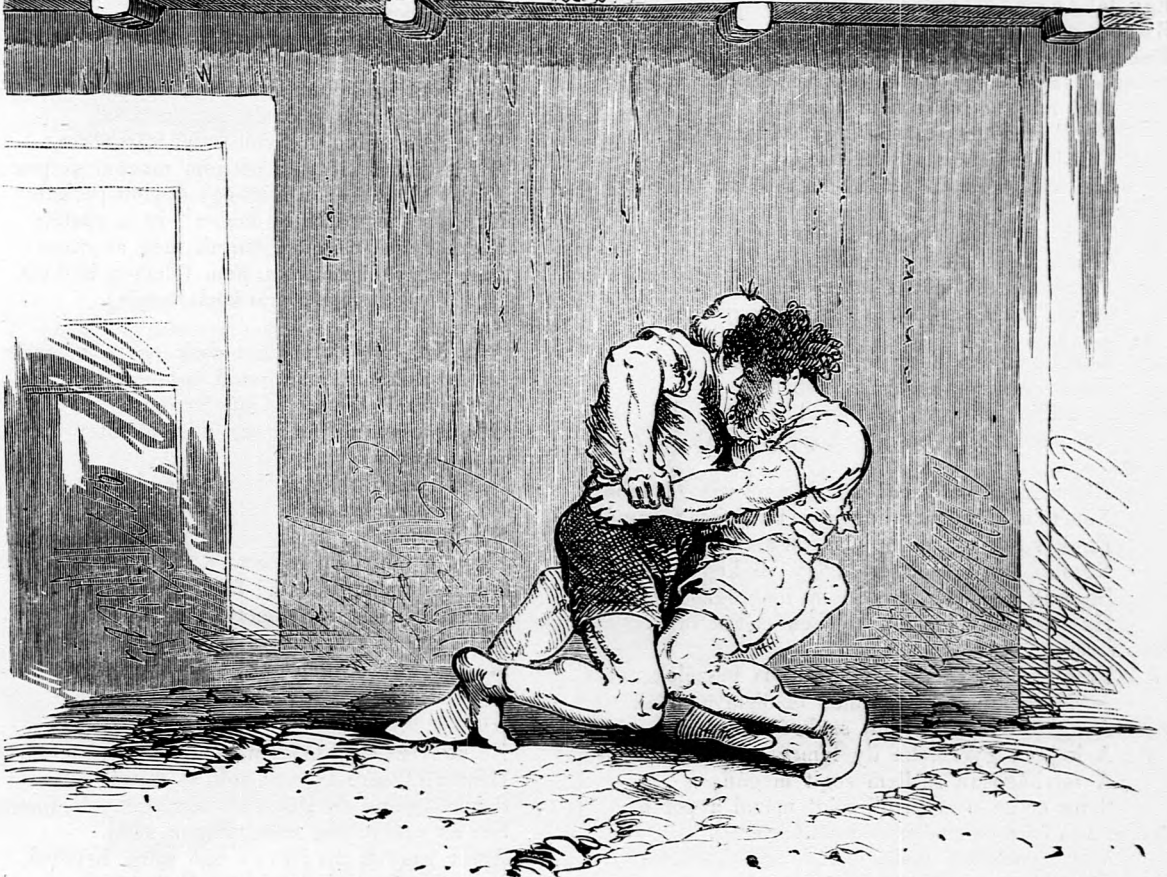
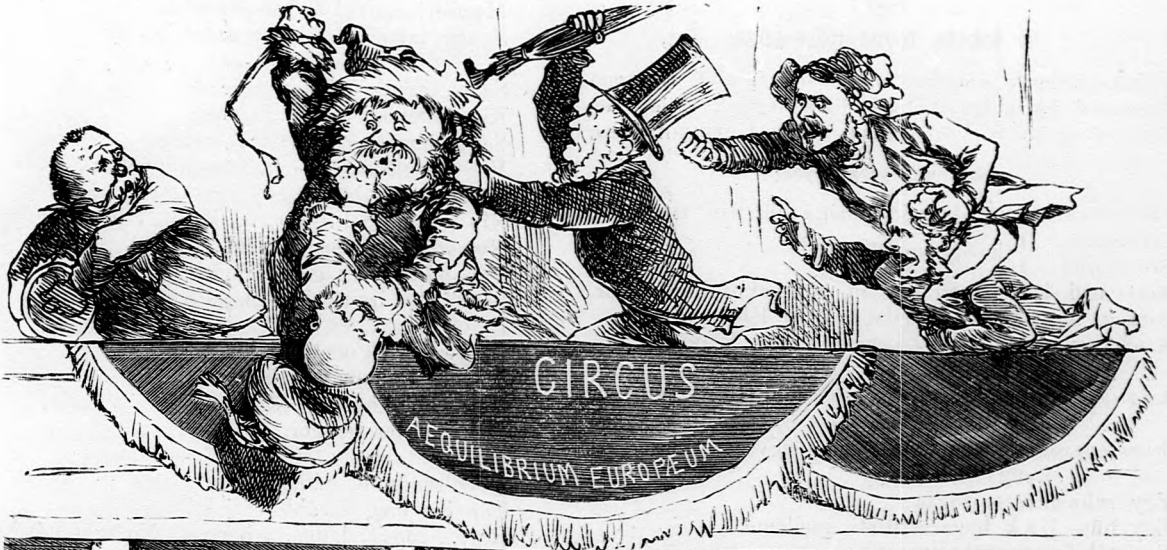
Legmagasabb célját, hogy az ivóházból vendéglő legyen, így vesztette el Ságár uram, s ha talán tréfának véled az egészet, nyájas olvasó, tekints be András bácsihoz egy unalmas őszi délután, kérdezd meg tőle magától, itt lakik e Ságár András, a vörös ökör? — Tudom istenem kapja a halbszajtlit mindenestül, s úgy utánad vágja, hogy rögtön elhiszed neki; amint én is hiszem.

Don Pedro Bajuszkádó.

Nézők és küzdők

a Circusban.

Miniszterialis csillagrugatás:

vagy:

A fekete leves gőze-búze.

Politikai bóhozat, siralmas előjátékkal; végezetül nagyszerű Moszkvai fekete leves. Eljátszódik a nagyvilág szinpadán. Vérrel és epével papírra ójtotta: Vörös Gárgyán poéta.

Szereplő személyzet:

FRANCZIKA kisasszony, kaczer tündér, a „félvilág“ istennője.

SZEMÉREM-PIR }
BÉCSI RONGY } iker-gnómok.

KOZÁK urfi, hányi veti arslán, erőszakos kurmacher.
OSZTRIGA lányasszony, hamiskás öreg lelkemadta.

BAJSZTALAN, szeretője Nr. I. a Herr von Wasz-szakter-
baktereknek főczéhlestere.

ANDRIS, II-odrendű széptevő, elsőrendű Gulyás-bojtár a
Marad-országi gyapjas nyáj fölött.

SCHMETTERLING, lovag, a ki már egyszer kiesett a
kengyeltől.

Egy ruha-akasztó fogas.

Egy bün-Bak bagaria illatu szelleme.

Egy tál fekete leves.

Beteg ember.

Piaczi dongó légy.

FRANCZIKA (kecséit egy vedlett pamlagon szellőztetve.)

Ah! mi ez? tehát nem alszom?

Nem szunnyadok már lágy selyem közt?

Oh én szerencsétlen kisasszony,

Kit kéjben eztán senki sem fürösztt.

Lu j tenyéren hordozott, bár

Gögös fejét korona fődte;

Szerelmet esküdött mint számár

A vad bogáncsnak... S im hogy megejte.

Lám! szemem hogy felnyilt végre

Most érzem csak sebzett kebellem,

A csábító mint vitt a jégre!

Azt sem tudom már — hogy piruljak el!?

SZEMÉREM-PIR.

Hja szörnyü nagy baj, ám de nem vagyok hibás,
Nem to'm bőröd mért hogy nem tür, fejtse meg más.
Egykor ragyogtam én büszkén arczod haván, —
Később annyi csók ért, hogy végkép elkopám.
Im csak sáppadni tudsz, mint megrögzött gonosz,
Ha tőled egy merész kéjencz csókot oroz.

BÉCSI RONGY.

Eredj pokolba! vagy már mit is beszéltek, —

— Mérgemben ki fut még belőlem a lélek --

Avagy ki hitt ide? mi szükség itt reád?

A kéjnek gyermeke ily lomra mitsem ad.

A felvilágosult szellem segít magán —

S ha arca nem pirúl, szint mázol a pofán.

FRANCZIKA (a falon meg pillantva saját árnyékát).

Mily gyalázatos madárváz!

Kisért, követ, minden léptemen.

Vagy mindez csak képzet szülte láz?

Mit szümben szít egy benső gyötrem.

Értem, nem más e szörnyalak,
Mint önlelkem szennyes tüköre.
Megállj! cudar! én megfojtalak, —
S úgy támadok fel egy szebb jövőre.

Szent legyen tehát e percztől
Kis hajlékom mindenik zuga, —
Senki hozzám nem kerül belől, —
Vagy esküszöm, — menten kiugrik a!

KOZÁK urfi.

Kip... kop... kip... kop... hallod édes?
Nyiss ajtót hamar nekem.
Van nálam sok gombóc, rétes...
— Fázom itt a hidegen. —

Ejnye kérlek ne izélj hát,
'Sz nem minap volt utószor,
Hogy ablakodon — ebattát! —
Holmi ritter beugor.

De disznózom, kánis máter!
Tán biz még tovább várjak?
Rip... rop... hopp... benn... No szép némben
Lészen most kinod, várj csak!
(Horribilis kapálódzás, rugdalódzás és dulakodás.)

PIACZI DONGÓ LÉGY.

Míg ezek itt ketten elbánnak egymással,
A piaczon termek én is egy ugrással,
Megnézem mi ujság van a mézárszéken,
S friss vérrel jól teli szopom magam szépen.
Avagy nini — épen mint egy döglött patkány, —
Nyujtózik egy „beteg ember“ itt a patkán.
Nosza rajta! csipjük, szijjuk meg az arczát,
Hisz mozogni sem bír, nem félem a harcztát.
(A beteg ember orrát körül dongja.)

BETEG EMBER.

Atta csuf muszkája! hát csak egyre bosszant
Itt legyeskedik már, majd egy óra hosszant.
No de csak bevárom, míg orromra röppen, —
Oda is csapok t'om, hogy nem jönnek többen.

OSZTRIGA LÁNYASSZONY.

Soha ilyen disznó lármát, életemben,
Ma civődés, holnap püfölés van renden:
S lám, lám, mi szörnyü kin ez női keblemnek,
Hogy e nagy zaj-rajban én részt sem vehetek.
Ah szép szüzi pártám! foledni nem bírlak.
Régi udvarlóim: Schmetterling és Bün-Bak!
Mi másként szuperált a ti öleléstek, —
Most is azt siratom; azóta kesergetek.

BAJSZTALAN.

Ne könyezz szép madám! nem kell sírni mindjárt.
Hiszen elvégre is, ami sok az megárt: —
Schmetterling és Bün-Bak agglégények immár.
Sőt az utóbbi rég más világon sétál.
Azért vagyok én itt... égő szüm hevével,
Lobogni érted az kész nappal és éjjel;
Más bajod hát nincsen? csak — patvarkodhatnám?
Beugrasztalak én, bizd magad csak én rám.

ANDRIS.

Hát ez mit gagyog itt? a ki felmarkolta!
Hallja kelmed sógor, hamis az a kotta,
A melyből ke'd dudál, — de meg az se járja,
Hogy az én rózsámért czinczog a gitárja.
Azért hát szaporán, el innen az irhát,
Mert ugy elgancsolom, mint akármely birkát.
Te pediglen Rűzsám, ide a keblemre,
Hadd szoringatlak meg már egyszer kedvemre;
Osz't' válassz közülünk, mert az nem dukál, hogy
Velem tajsot tánczolsz, azzal meg galoppot.

OSZTRIGA LÁNYASSZONY.

No hát Isten neki, ha már meg kell lenni,
— S egyet kell választanom, a többit feledni —
Meggondolom végre komolyan a dolgot,
Szebben nekem melyik cserebogár dongott?
Bajszatlan gavallér nem kellesz már nékem,
Kipottyansz te már, mint dinnyemag a léken, —
Mert hát vén gyerekeknek vén a sóhajtása,
S frigyét sem kíséri Istennek áldása.
Andris bodri cigány — te légy csak kedvesem,
Mondj sok czifra bókot, mondj édes — kedvesen;
De azt nem kívánhatd, hogy szépséged miatt,
Házi barátimtól örökre megváljak.
Azért tudd meg jókor, ha férjem is leszesz, —
Semmi közöd ahhoz, miket más velem tesz: --
Im e sok más közül bemutatok egyet...
Hívjátok be hamar ritter Schmetterlinget.

SCHMETTERLING LÓVAG: (be okvetetlenkedik s ujonatuj miniszteri kabátját a fogásra akasztja.)

RUHA AKASZTÓ FOGAS (nyűszörögve feljajdul.)

Száraz fa koromban, Olaszország táján
Álltam egy tó mellett, ismert minden talján;
Régen elfonnyadtam, gyümölcs nem nőtt rajtam,
Kivéve, hogy egyszer Bruck sétált alattam,
S gondolta magában: diszesb vég nem érhet,
Mint ha kiszusszantom egy ily fán az éltet.
S egy ágamra magát ugy felakasztotta,
Soha méltóbb gyümölcs nem fityegett rajta, —
És lám! évek múltán, hogy engem kivágtak,
Ruha akasztóul formáltak ez ágat.
S immár nem miniszter van akasztva rája,
Hanem kortársának fordított kabátja.
Ki tudja, ha egykor ismét fává lennék,
Kabát helyett rajtam, nem e gazdát lennék?

SCHMETTERLING LÓVAG.

Krisztigott framám! he! itt vagyok meg ujra, —
Tán a magyaroknak van szükségük urra?
Én hát nem is bánom, fordítsunk a dolgon —
Juhászokdjék Andris itt a német nyájon,
Én pedig majd szépen átsandalgok balra,
S csordás bottal jól rá szólok a magyarra.
Andris lesz a német miniszterjóm feje, —
Kell, hogy addig kezem a magyart kifejje.

BÜN-BAK SZELEME.

A világ zajában biztos semmi sincsen,
El ne bizd magad hát, régi társam, kincsem:
Hogy ha álmaidban fel repülsz az égbe,
Hidd meg, hogy csak várat építgetsz a légbe.
Sorsom im! nyitott könyv, — egy aczél tükörlap,
Nézz belé, jövőd benn hátha visszsugárt kap?
(Egy barátesuhává gomolyodva, légbe illan.)

A FEKETE LEVES.

Én is itt vagyok még, senki észre sem vesz,
Hej! pedig ha végül, elsimul a zaj, nesz, —
Feltolom pofámat az asztal középre
S akkor feltekint majd minden lény az égre:
Vaj' ki fog meginni? tudni nem lehet még,
Am de szent igaz, hogy megfacsarom nyelvét.
Mért e sok komédja? nojszen várjatok csak!
Most kotyogtok egyre, mint a megnyitott csap:
Végre is mi lesz hát mindennek a vége?
Megszün a perpatvar, s helyre áll a béke.
És a béke közben, a sok téli estén
Nyalakodhattok majd a barna levekén.
(Andris és Schmetterling egy közösiügyesbajos két-
fejű sas formatumban felpördülnek, a kortina helyett pedig
gróf Bajszatlan legördül.)

Két dudás.

(A közös-ügyes csárdában.)

Egyik jobban fujta, mint a másik
Fujták mind a ketten világos viraditg...
Vagy no! mit beszélek? hisz nyomni kell
A dudának zsákját, még pedig könyökkel.

Nyomták mind a ketten; nyikorgatták:
András gazda nyomott sok új magyar nótát.
Bajszli billegtetett klarinétot,
Csakhogy nyakra főre polkát, tajsot, huzott.

Sógor, koma járták a bolondját...
Azt se kérdték ingyért, avagy pénzért adják!
De végre belátta a csapláros,
Miként két dudásnak együtt lenni káros.

És most törí fejét nappal éjjel
Hogy válassza őket egymástól majd széjjel?
No de a sors gyakran segít rajtunk.
Most is lám, mert hamis hangot fuvott Bajsztunk.

E bünének büntetés az ára.
És így András gazda marad tán magára.
Jó sora is lesz, ha megtanulja, —
Hogy a csárdást ez tán *fa-trombitán* fujja!

Vörös Gárgyán.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1870.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ I.

hirdetményi irodájában, Pest, arany-
kéz-utca 5. sz. a.

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Nézők és küzdők a Circusban

Unicum a cosmetica körében!

Nem hajfestő

Dr. John Brown szer!

cs. k. szab.

valódi

haj-óvó-kenőcse, épügy fekete, mint barna és szőke haj számára,

minden hajfestőszert fölöslegessé tesz. rövid időn tökéletesen helyreállítja a megoszult hajzat és szakált természetes szinét; a siker a használatnak már első napjain világosan szembejön; elhárítja a további és kora megoszulást, épügy a hajnak kihullását s dús hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiatalságnál észlelhetünk. A haját e kenőcs finomná, fényessé teszi, a nélkül, hogy a füveget elzsírosítaná, mi gazdalkodás szempontjából különös figyelemre méltandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írásbeli megrendelések egyes tégelyekre akár készpénzbeli fizetésre, akár utánvételre postafóulnával a központi raktárnál teljesítenek:

Bécsben, Gumpendorfi-ut. 43. sz. első emelet.

Pesten, Török József

4108 gyógyszerárában, 2-20

király-utca 7. sz. alatt

Egy nagy tégely ára 2 frt., kis tégelyé 1 frt.

Visszont-eladók tucatzoknál kedvezményben részesítenek.

1-4 7-ik kiadás. 4112

(Magyar nyelven 4-ik.)

A nemi élet titkai és veszélyei.

Értekezések a nemzés-, terhesség-, önfertőzés-, magümlés-, sápkör-, fehérflóyás-, közhüsilési tehetetlenség, női magtalanagságról stb., ez utóbbi betegségek óv- és gyógy-módjaival. Függelékkel a bujakori ragály-zásról, és Dr. Rodet lyoni orvos ragály elleni legbiztosb óvszeréről a férfi és női ivarszervek bonczatani ábráival.

Ára 1 frt.

Postán megküldve 10 krral több; utánvétellel 40 krral több.

Megrendelhető szerzőtől következő czím alatt:

Dr. EIBER U.

József-utca 66-ik szám,

saját ház. Pesten.

Betegek levél útján is gyógyíttatnak.

Uj találmányu nemes fém! Talmi arany!

Valódi csak itt van. Biztosítottak mindenki, hogy az ilyen fémből készült ék hosszas évek használata után sem változik meg, és hogy a valódi aranytól nem különböztetheti meg, továbbá, hogy mindenki vehessen illyent, csak a következő csekély árral bírnak.

- Női ékszerek:**
- 1 díszteljes melltű (Broche) 80 kr., frt 1, 1.20, 1.80, 2.50, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7.
 - 1 pár fülbevaló 80 kr., frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7.
 - Jó ízlésű szegélyzettel egy melltű vagy fülbevaló frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50, 8, 8.50, 9.
 - 1 gyönyörű nyak-ék nők számára keresztrel 85 kr., finom 1 frt, finomabb 1.50, legfinomabb 2, 2.50.
 - 1 nehéz kar-ék 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.
 - 1 nagyszerű női medaillon 50 kr., 80 kr., frt 1, 1.20, 1.30, 2, 2.50, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10.
 - 1 gyönyörű uj-jgyűrű kövel vagy a nélkül, 50 kr., 80 kr., frt 1, 1.50, 2, 2.50.
 - 1 nagyszerű nyak ék medaillonnal frt 2.80, 3, 3.50.
- Férfi-ékszerek:**
- 1 elegáns modern óralánc frt 1, 1.30, 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, medaillonnal együtt 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6.
 - 1 hosszú nyakba való lánc, a valódi aranytól meg nem különböztetheti, 1.80, 2.80, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7.
 - 1 finom shawl vagy ingnyaktű 50 kr., 80 kr., frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5, 6 frt.
 - 1 kitünő finomságu medaillon, férfi óraláncra frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5, 6 frt.
 - 1 finom férfinak való gyűrű, kövel vagy a nélkül, 50 kr., 80 kr., frt 1, 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3.
 - 1 kötés órákötő 40 kr.
 - 1 pár modern kezelő gomb köves vagy a nélkül, 50 kr., 80 kr., frt 1, 1.50, 2, 2.50.
 - 1 díszített előing- vagy kezelő-gomb 50 kr., 70 kr., 85 kr., frt 1, 1.50, 1.80, 2, 2.50, 3.

Ragyogó (brillant) ékszer, olyan mint az eredeti, ugy hogy maga az ismerő sem különböztetheti meg. Ezen ékszer valódi chinaezisből vagy talmi aranyból vagy készítve, a kövek valódi grémántporral készített hegyi kristályokból vannak, melyek a fényeket sokkal erősebben visszlik el. A finomabb neműek ezüst kiegészítéssel vannak körülveve.

- 1 melltű frt 1.50, 2, egészen finom 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 15.
- 1 pár fülgyűrű frt 1.50, 2, egészen finom 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 15, frt.
- 1 pár előing-gomb frt 1.10, 1.50, 2, 3, 4.
- 1 pár kezelő-gomb frt 1.80, 2.80, 4, 5, 6.
- 1 db ingnyaktű frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3.
- 1 brillant-gyűrű finora frt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5.
- 1 kar-ék brillantkövekkel frt 2, 2.50, 3.50, 4.50, 5.50, 6, 7.

A ki mindezeket eredeti minőségben bírní akarja, forduljon személyesen vagy levél által

GLATTAU N.-hez,

4106 első párisi bazár Ausztria számára, Bécsben, 2-12

Kärntnerstrasse 51, Palais Todesco.

Megrendelőlevelek bármely nyelven irattathatnak. Az elküldés vagy utánvétel által történik, vagy a péuz beküldése által. — Illusztrált árjegyzékek ingyen küldetnek. — Kereskedőknek nagy leengedés.

Legnagyobb válaszfék

uri lábbeliekből PERL D.

Pesten, 3-12

Bálvány-utca 7. szám.

- 1 pár mainczi borjúbortópán 5 frt. —
 - 1 „ dupla talppal 5 „ 50
 - 1 „ finom francia borjúbortópán 6 „ —
 - 1 „ finom lakorral 6 „ 50
 - 1 „ szalon topán 6 „ 8-ig
 - 1 „ oroszlak dupla 6 „ 50
 - 1 „ zergebortópán 5 „ —
 - 1 „ regatta topán 5 „ 7-ig
 - 1 „ zergebortópán csizma fájós lábba 9 „ —
 - 1 „ borjúbortópán 10 „ —
 - 1 „ orosz lakcsizma 15 „ —
 - 1 „ szalon lakcsizma 14 „ —
 - 1 „ valódi orosz bortópán 13 „ —
 - 1 „ pappenheimer csizma 18-24 „ —
 - 1 „ kommod-czipó 1.20-2.50
- Megrendelések szinten ezen áron fogadtatnak el és mérték vagy a vitu topán után elküldetnek. Vidéki megrendelések azonnal elküldetnek. Csomagolás ingyen. Lábbzoh nem illő lábbeliek minden kifogás nélkül vissza vétetnek.

PETRIK GÉZA

(előbb OSTERLAMM K.) könyvkereskedésben legközelebb

megjelenik. 1-1

GYORSIRÁSI OKTATÓ-LEVELEK,

melyekből az országgyűlési gyorsírói gyakorlat folytán legbiztosabbnak bizonyult magyar gyorsírás a legrovidebb idő alatt könnyű szerrel mindenki által megtanulható. Irta Dr. Günther Antal, a magyar országgyűlési revisor-gyorsírója, a kath. Congressus gyorsíródjának főnöke, a berlini gyorsíró-egylet s a „Phonetic Society of Great Britain and Ireland” tagja.

A gyorsírás művészetének nagy és sokoldalú haszna annyira el van ismerve, hogy annak minél tágabb körű elterjedése indokolt közönhajja vált. Hogy minde mellett a gyorsírás művésze nem terjedt oly mérvben, mint az kívánatos, és hogy nem sajátítják azt el mindazok, kik az nak becsét ismerik és kik annak megtanulására elég kedvet tanúsítanak, annak legfőbb oka az, hogy az eddig megjelent gyorsírási tankönyvek nem oly népszerűek és könnyűek, mint a mily népszerű és könnyű tanmódot a gyorsírás művészetének egyszerűsége megenged, sőt követel.

Szolgálatot vélek tehát tenni, midőn egy népszerű, világos, minden irni és olvasni tudó ember által könnyven felfogható gyorsírási tanmódot nyujtok a közönségnek. Nem valami kísérlet adatik elő e műben, hanem azon gyorsírás, melyet az országgyűlési gyorsírók legjelesebbjei használnak, s melynek követőire eddigelő a legfontosabb tanácsok testületék gyorsírási munkálatai bizattak. A szerző, egyike a legkitünőbb zakfűrtáknak e téren, mindössze nyolc lelvében fogja könnyű és világos módon előadni a gyorsírás. E levelekbl minden két hében fog megjelenni egy-egy, vagy 8-adróti alakban és díszes kiállításban. A tananyag mindegyik lelvében oly kevés és oly könnyű lesz, hogy a következő levl megjelenéséig jászva s tökéletesen megtanulható.

Az első levl december hó elején fog megjelenni. — Mind a nyolc levl előfizetési ára 1 frt 40 kr. — Előfizetése f. évi decemberhó 1-jéig bérmentve vagy egyenesen hozzá vagy bármely más könyvkereskedésbe intézendők.

A t. előfizetőknek minden egyes levl külön, bérmentve küldetik meg. — Gyűjtőknek 10 példányt egy-egy ingyen példánnyal kedveskedem. Pest, 1870. évi novemberhó 1-jén.

PETRIK GÉZA, Könyvkereskedése.

